

3. Лободіна З.М. *Необхідність та напрями реформування управління фінансовими ресурсами закладів охорони здоров'я дітей [Електронний ресурс] // З.М. Лободіна – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/35522/19-Lobodina.pdf;sequence=1>.*
  4. *Медична реформа [Електронний ресурс] // Міністерство охорони здоров'я України: офіційний сайт – Режим доступу: <http://moz.gov.ua/article/reform-plan/medichna-reforma%c2%a0rozpochnetsja-v%c2%a02018-roci-chogo-vid-nei-chehati-pacientam%c2%a0ta-likarjam>.*
-

Демків Дмитро Миколайович, магістрант I курсу,
Алексеевко Людмила Михайлівна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри обліку та фінансів

ЄВРОПЕЙСЬКА МОДЕЛЬ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

В системі державного управління важливе місце посідає фінансовий контроль, який є частиною загальнодержавного контролю. Держава переходить до ринку, змінюються форми власності, змінюється фінансова політика, оскільки вона набуває більш соціальної спрямованості, що вимагає все більше і більше коштів. Через це держава повинна ощадливіше використовувати завжди обмежені фінансові ресурси, що вимагає суворого обліку і контролю. Фінансовий контроль відіграє роль фактора подальшого розвитку ринкових відносин. З його допомогою закріплюється самостійність підприємницької діяльності, забороняється втручання з боку держави у внутрігосподарську сферу відповідних підприємств, організацій, приватних осіб. Вивчення зарубіжного досвіду організації фінансового контролю допоможе оптимізувати контроль в Україні.

До вищих контрольних органів в галузі державного фінансового контролю належать: Головне контрольне управління США, Національне контрольне-ревізійне управління у Великобританії, Управління Генерального аудитора в Канаді, Федеральна рахункова палата в Німеччині, Рахункова палата у Франції та ін. Головне контрольне-ревізійне управління США має доступ практично до всіх фінансових документів міністерств і відомств. За дорученням палат і комісій Конгресу США чи навіть окремих конгресменів Головне контрольне-ревізійне управління може здійснювати оцінку результативності державних програм і діяльності федеральних відомств; проводити спеціальні обстеження і перевірки обґрунтованості цін на продукцію; фінансово-економічних аспектів контрактів міністерства оборони. Інспектори Головного контрольне-фінансового управління перевіряють також діяльність ревізорів виконавчої влади. В окремих випадках перевірки здійснюються в координації із слідчими органами міністерства юстиції та іншими органами, наділеними відповідними повноваженнями [3].

Рахункова палата Франції контролює фінансову діяльність адміністративних інститутів, виявляє їх помилки і прорахунки, що завдають шкоди державним фінансам. Вона перевіряє як саме використовуються кредити, фонди і цінності, управління якими доручено державним службам і

іншим офіційним юридичним особам, здійснює контроль за різноманітними установами в сфері соціального забезпечення, рахунками державних підприємств і їх філій, а також, в окремих випадках, за приватними юридичними особами з числа тих, що одержують фінансову допомогу держави. Органами державного фінансового контролю у Франції є також Генеральна інспекція фінансів і Генеральна інспекція адміністрації. Перебуваючи в безпосередньому підпорядкуванні міністра економіки і фінансів Генеральна інспекція фінансів виконує функції контролю на місцях за діяльністю служб Міністерства економіки і фінансів. Вона контролює діяльність всіх призначених державою бухгалтерів та адміністративної бухгалтерії вторинних розпорядників кредитів, державних підприємств, а також тих недержавних органів і підприємств, що перебувають під фінансовим контролем держави. Ця ж установа організує та здійснює дослідження економічних і фінансових проблем на замовлення державних міністерств і відомств, а також за власною ініціативою [2, с. 328].

Європейський парламент проводить попередній фінансовий контроль при розгляді проекту бюджету, здійснює поточний контроль за допомогою запитів, а в якості подальшого контролю приймає звіт про виконання бюджету.

Швеції є парламентською монархією, головним відомством у справах державного контролю та обліку в цій країні є Державне ревізійне управління (яке в деяких джерелах також називають Національним бюро аудиту). Його метою, визначеною урядом, є досягнення високоякісного управління фінансовою діяльністю. Діяльність Управління характеризується двома напрямками: проведенням щорічних ревізій фінансово-господарської діяльності національних установ і підприємств та ревізій ефективності державних закупівель. Міністерства Швеції не наділені повноваженнями безпосереднього управління урядовими відомствами на відміну від багатьох інших європейських країн. Тому Конституція Швеції дозволяє парламенту та уряду мати власні структури контролю державного сектору. Так, контрольні функції парламенту виконують:

- постійний парламентський конституційний комітет, який вивчає роботу уряду в цілому;
- парламентський омбудсмен, завданням якого є забезпечення законності дій державних органів;
- парламентські аудитори.

Уряд наділений функціями контролю через Управління канцлера юстиції у питаннях дотримання законності та захисту прав у державі та Національне ревізійне управління [1].

Отже підводячи підсумок варто сказати, що фінансовий контроль відіграє одну з головних ролей серед елементів фінансового управління і є гарантом цілісності держави, гарантом суверенітету та економічного процвітання. Побудова системи державного контролю є невід'ємною складовою побудови сильної та стабільної економіки, процвітання та розвитку держави. Фінансовий контроль здійснюється в усіх країнах Європи, в тому числі в Україні і є невід'ємною ланкою розвитку держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Фінансова система країн західної Європи* / М. І. Карлін. – К.: Академія, 2009. – 320 с.
  2. *Гуцаленко Л. В. Державний фінансовий контроль: Навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]* / Л. В. Гуцаленко, В. А. Дерій, М. М. Коцупатрий – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 424 с.
  3. *Сухарева Л. О. Державний аудит ефективності: системність, організація, методика : монографія* / Л. О. Сухарева, Т. В. Федченко. – Донецьк : ДонНУЕТ, 2013. – 288 с.
  4. *Про Рахункову палату : Закон України від 02.07.2015 № 576-VIII [Електронний ресурс]* / Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/576-19>.
-

Щепків Лілія Ярославівна, студентка 4 курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ФОНДОВОГО РИНКУ

Ринок цінних паперів виступає найактивнішим елементом фінансового ринку, що регулює економіку держави. Функціонування ринку забезпечує акумуляцію фінансових ресурсів і можливість їх перерозподілу шляхом здійснення учасниками ринку операцій з купівлі–продажу цінних паперів. Капітал слід розподіляти між різними секторами народного господарства, що сприятиме реструктуризації ринку і це в свою чергу призведе до зростання економічної і фінансової безпеки країни. Належна організація діяльності фондового ринку може бути важливим фактором відновлення економічного зростання країни [1].

Безпека фондового ринку – це насамперед поєднання оптимальної структури та рівня ліквідності, без яких неможливий стійкий фінансовий стан учасників ринку та держави в цілому. Для покупців безпека визначається наявністю на ринку пайових інвестиційних фондів, які дають змогу невеликим приватним інвесторам отримати високу дохідність [2].

Щодо середньотермінової перспективи розвитку ринку цінних паперів в Україні, то важливу роль відіграватиме прозорість операцій та регульованість державою. Це в свою чергу надасть банківським установам можливість ефективно управляти ризиками за рахунок застосування інструментів хеджування і сек'юритизації. У довготерміновій перспективі розвитку ринку значну роль відіграла б інтеграція України до ринку Європейського Союзу, адже тут операції відбуваються з дотриманням міжнародних стандартів [3].

Для покращення ситуації на ринку цінних паперів потрібно реформувати діяльність ринку загалом, зокрема, органам влади слід розглянути перспективу зміцнення системи державного регулювання; провести комплексне реформування нормативної бази, що регулює ринок муніципальних облігацій, звертаючи особливу увагу на збільшення фінансової незалежності органів місцевого самоврядування, усунути недоліки у сфері кредитування, а також у системі ринкового стимулювання, забезпечити покращення прозорості ринку та розглянути інші важливі питання [4].

Особливу увагу слід приділити збільшенню вимог щодо розкриття інформації тими емітентами, чії цінні папери знаходяться в першому рівні